

2. Składkę roczną za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne jednostek organizacyjnych określonych w § 1 pkt 2 ustala się za każdy kilometr planowanego przebiegu pojazdów mechanicznych należących do tych jednostek według stawek ustalonych odrębnie w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 3. 1. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne pojazdów mechanicznych nie wymienionych w § 2 ust. 1 ustala Państwowy Zakład Ubezpieczeń (PZU) przyjmując za podstawę składkę ustaloną za ubezpieczenie pojazdów mechanicznych o najbardziej zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

2. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne pojazdów mechanicznych, wynajmowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej osobom fizycznym lub jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, ustala PZU w zależności od zakresu ubezpieczenia i wielkości ryzyka ubezpieczeniowego.

§ 4. 1. Składki są płatne z góry za rok kalendarzowy w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

2. Obliczenia należnej składki za każdy rok kalendarzowy dokonują jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające pojazdy mechaniczne zarejestrowane w dniu 1 stycznia danego roku i przekazują składkę na rachunek PZU.

§ 5. Zarządzenie nie dotyczy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne pojazdów mechanicznych jednostek gospodarki uspołecznionej w ruchu zagranicznym.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 31, poz. 160).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

198

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 5 października 1983 r.

w sprawie ramowych zasad ustalania kategorii hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 7 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1983 r. w sprawie ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się cztery kategorie hoteli pracowniczych.

2. Podział hoteli na kategorie oraz wymagania bytowe i socjalne w poszczególnych kategoriach hoteli określają ramowe zasady ustalania kategorii hoteli pracowniczych, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wykaz osób uprawnionych do korzystania z hoteli pracowniczych i kwater prywatnych określa rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych (Dz. U. z 1976 r. Nr 25, poz. 149 i z 1983 r. Nr 57, poz. 257).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek

Załącznik do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 października 1983 r. (poz 198),

RAMOWE ZASADY USTALANIA KATEGORII HOTELI PRACOWNICZYCH

1. Podstawowe wymagania bytowe i socjalne w hotelach pracowniczych.

Lp.	Kryteria	Kategorie hoteli pracowniczych			
		I	II	III	IV
1	2	3	4	5	6
1	Budownictwo trwałe — hotelowe	0	0		
2	Budownictwo trwałe — mieszkalne z przystosowaniem na hotel	0	0		
3	Budownictwo przenośne			D	D

1	2	3	4	5	6
4	Instalacje:				
	1) wodociągowa	0	0	0	
	2) kanalizacyjna	0	0	0	
	3) elektryczna	0	0	0	0
	4) centralnego ogrzewania	0	0		
	5) ciepłej wody	0	0	0	
	6) telefoniczna do użytku ogólnego w recepcji	0	0		
	7) dźwigowa w budynku trwałym powyżej pięciu kondygnacji	0	0	0	
5	Urządzenia sanitarne:				
	1) umywalki z ciepłą i zimną wodą:				
	— na każdej kondygnacji			0	
	— w pomieszczeniach mieszkalnych	0	0	0	
	2) natryski, ewentualnie wanny:				
	— w budynku			0	0
	— na każdej kondygnacji	0	0		
	3) ustępy splukiwane:				
	— na każdej kondygnacji			0	
	— w pomieszczeniach mieszkalnych, przy zespołach mieszkalnych	0	0		
6	Pokoje 1—2-osobowe	0	0		
7	Pokoje 3-osobowe		0	0	
8	Pokoje 4—5-osobowe				0
9	Wyposażenie podstawowe na 1 osobę w pomieszczeniu mieszkalnym:				
	1) miejsca do spania: łóżko z materacem (tapczan, wersalka)	0	0	0	0
	2) pościel: kołdra lub 2 koce, poduszka	0	0	0	0
	3) bielizna pościelowa — komplet	0	0	0	0
	4) krzesło	0	0	0	0
	5) szafa ubraniowa lub jej odrębny zamknięty segment	0	0	0	0
10	Wyposażenie pomieszczenia mieszkalnego:				
	1) stół	0	0	0	0
	2) fotele	0			
	3) półki, regały	0	0	0	0
	4) szafki na żywność i naczynia	0	0	0	0
	5) lustro	0	0	0	0
	6) zasłony na okna	0	0	0	0
	7) lampa przenośna	0			
	8) firanki na okna	0	0		
	9) elementy dekoracyjne	0			
	10) radio (głośniki radiofoniczne)	0			
11	Wydzielona recepcja i hol	0	0		
12	Pomieszczenia do działalności kulturalno-oświatowej	0	0	0	0
13	Pokój samorządu mieszkańców	0	0	0	
14	Urządzenia gastronomiczne:				
	1) kiosk — bufet wraz z zapleczem	0	0		
	2) kuchenki podręczne i zlewozmywaki:				
	— w pomieszczeniach mieszkalnych lub zespołach mieszkalnych	0			
	— w wydzielonych pomieszczeniach na każdej kondygnacji		0	0	
	— w budynku				0
15	Pomieszczenia do czyszczenia ubrania, butów, do prasowania itp.	0	0		
16	Pomieszczenia do podręcznego prania i suszenia	0	0	0	0
17	Pomieszczenia administracyjne	0	0	0	
18	Pomieszczenia gospodarcze (magazyny, warsztaty naprawcze itp.)	0	0	0	
19	Zagospodarowanie terenu:				
	1) mała architektura (alejki, trawniki, klomby, ławki, oświetlenie itp.)	0	0		
	2) boiska sportowe i urządzenia do rekreacji ruchowej	0	0		
	3) parking	0			

Uwaga: 1. „0” — kryterium obowiązujące w danej kategorii hotelu.
2. „D” — kryterium dopuszczalne w danej kategorii hotelu.

2. Kategorię hotelu pracowniczego ustala komisja powołana przez kierownika zakładu pracy prowadzącego hotel pracowniczy. W skład komisji powinni wchodzić kierownik hotelu oraz przedstawiciele zakładu pracy prowadzącego hotel, zakładowej organizacji związkowej i samorządu mieszkańców hotelu.

3. Wnioski komisji dotyczące zaliczenia poszczególnych hoteli pracowniczych do właściwych kategorii zatwierdza kierownik zakładu pracy, który prowadzi hotel pracowniczy.

4. W razie przeprowadzenia remontu lub modernizacji w budynku, w którym mieści się hotel pracowniczy zali-

czony do określonej kategorii, należy ten hotel pracowniczy przekwalifikować odpowiednio do stanu techniczno-eksploatacyjnego osiągniętego po tym remoncie lub modernizacji.

5. Jeżeli budynek hotelowy nie odpowiada wszystkim kryteriom, od których jest uzależnione zaliczenie hotelu pracowniczego do określonej kategorii, komisja wymienia w protokole te warunki, którym hotel nie odpowiada, z równoczesnym podaniem stanu faktycznego w tym zakresie oraz uzasadnieniem propozycji komisji w sprawie zaliczenia hotelu pracowniczego do odpowiedniej kategorii.

199

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 30 września 1983 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie doboru rodzin zastępczych oraz szczegółowych zasad udzielania pomocy tym rodzinom.

Na podstawie § 2 ust. 4 i § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1979 r. w sprawie rodzin zastępczych (Dz. U. z 1979 r. Nr 4, poz. 19, z 1981 r. Nr 25, poz. 132 i z 1983 r. Nr 53, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 21 września 1979 r. w sprawie doboru rodzin zastępczych oraz szczegółowych zasad udzielania pomocy tym rodzinom (Monitor Polski z 1979 r. Nr 24, poz. 135 i z 1982 r. Nr 2, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 pkt 1 wyrazy: „200 zł” zastępuje się wyrazami: „300 zł”;

2) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc pieniężna przysługująca dziecku umieszczoneму w rodzinie zastępczej, w której chociaż jedna z osób stanowiących tę rodzinę jest z nim spokrewniona w stopniu zobowiązującym do świadczeń alimentacyjnych na jego rzecz, wynosi od 2200 zł do 4400 zł miesięcznie, z tym że:

1) pomoc pieniężna w wysokości 4400 zł miesięcznie przysługuje dziecku w rodzinie zastępczej, uzyskującej przeciętny miesięczny dochód wraz z dochodami członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym w wysokości nie wyższej niż 5400 zł na jedną osobę;

2) pomoc pieniężna, w razie gdy dochód rodziny zastępczej przekracza 5400 zł miesięcznie na jedną osobę w rodzinie, stanowi maksymalną stawkę 4400 zł zmniejszoną o kwotę nadwyżki dochodu ponad 5400 zł, przypadająca na jedną osobę w rodzinie; pomoc ta nie może być jednak niższa niż 2200 zł miesięcznie.”;

3) w § 6 ust. 1 wyrazy: „3800 zł” zastępuje się wyrazami: „7000 zł”;

4) w § 8 ust. 2 wyrazy: „od 500 do 1700 zł” zastępuje się wyrazami: „od 2700 do 5400 zł”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1983 r.

Minister Oświaty i Wychowania: *B. Faron*

200

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 28 września 1983 r.

w sprawie ustalenia wzoru, próby i wagi monet nominalnej wartości 100 zł i 200 zł.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statucie Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. Nr 7, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór, próbę i wagę monet nominalnej

wartości 100 zł i 200 zł, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *S. Majewski*